

The development of English achievements and moral of grade 4 and 5 students by using Aesop's fables and the Cornell note taking method

ผู้สสพรรณ ถนอมพงษ์ชาติ

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Abstract

The purposes of this research were to (1) investigate the English language achievement, morals including 4 areas: honesty, gratefulness, sacrifice, kindness and students' learning behavior at the beginning and the end of the teaching between the two different teaching methods. The first teaching method was using Aesop's fables and the Cornell Note Taking while the second teaching method was the traditional way. Those two different methods were delivered in two grade levels, grade 4 and grade 5. (2) to follow up the English language achievement, morals and learning behavior of the experimental group during the teaching period for 8 times. (3) to explore the effects of teaching methods and student level on English language achievement, morals and students' learning behavior. The participants were assigned into 2 experimental groups, 31 students of grade 4 and 40 students of grade 5. Another 2 groups were assigned to control groups, 30 students of grade 4 and 40 students of grade 5. The data were collected by (1) English language achievement tests A and B (2) Moral test (3) Learning behavior evaluation form evaluated by teacher (4) Learning behavior evaluation form evaluated by classmates (5) Self learning behavior evaluation. All data were analyzed by descriptive statistics, means comparison using t-test, repeated measured analysis of variance and two-way ANOVA.

It was found that:

(1) At the end of implementing Aesop's fables and the Cornell Note Taking into classes, the participants in the experimental group of grade 4 earned the higher means in English language achievement as well as morals than ones before. These results were related to the hypothesis. On the other

hand, the mean of post-test on grade 4 students' learning behavior evaluated by teacher was lower than the mean of pre-test which was not consistent with the research hypothesis.

(2) The mean of post-test on 4 morals was higher than the mean of pre-test which was consistent with the research hypothesis while the mean of post-test on grade 5 students' learning behavior evaluated by teacher was lower than the mean of pre-test which was not consistent with the research hypothesis. According to English language achievement test (A), grade 5 participants' post-test mean was lower than the pre-test mean which was not consistent with the research hypothesis.

(3) The different grade levels affected the English achievement test scores (A) while the different teaching methods did not significantly affect the English language achievement test scores (A) at .05 level of significance. There was also no correlation between both of levels and teaching methods to the English language achievement test scores (A).

(4) The different grade levels and teaching methods did not significantly affect the English language achievement scores (B) at .05 level of significance. However there was a correlation of both levels and teaching methods to the English language achievement test scores (B).

(5) The different grade levels and teaching methods did not significantly affect the mean of 4 morals scores at .05 level of significance and there was no correlation between both of levels and teaching methods to the mean of 4 morals scores.

Keywords: English language achievements, moral, Aesop's fables, the Cornell note taking method

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
และคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5
โดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและคุณธรรมรวม 4 ด้าน ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญู ความเสียสละ และความเมตตา กรุณา และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนก่อนการสอนและหลังการสอนระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีสอนต่างกัน 2 วิธีคือกลุ่มที่สอนโดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์กับกลุ่มที่สอนด้วยวิธีการปกติและระหว่างชั้น 2 ชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (2) ติดตามศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและคุณธรรมรวม 4 ด้าน และพฤติกรรมการเรียนระหว่างเรียนรวม 8 ครั้งเฉพาะกลุ่มที่สอนโดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 (3) ศึกษาผลของรูปแบบการสอนและระดับชั้นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ คุณธรรมรวม 4 ด้าน และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 31 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คน เพื่อใช้เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คน เพื่อใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและคุณธรรมโดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(A) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(B) แบบวัดคุณธรรม แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนโดยตนเองและแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนโดยเพื่อน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบ t (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง ผลการวิจัยพบว่า

(1) ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้านของกลุ่มทดลองในระดับป.4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามสมมติฐานวิจัย ส่วนค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูหลังเรียนต่ำกว่าก่อนเรียนซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานวิจัย (2) ค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามสมมติฐานวิจัย ส่วนค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูของกลุ่มทดลองในระดับป.5 หลังเรียนต่ำกว่าก่อนเรียน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานวิจัย ส่วนค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ก่อนเรียนสูงกว่าหลังเรียนซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานวิจัย (3) ระดับชั้นที่แตกต่างกันมีผลต่อค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ส่วนวิธีการ

สอนที่แตกต่างกันมีผลต่อค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นและวิธีการสอนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) (4) ระดับชั้นและวิธีสอนที่แตกต่างกันมีผลต่อค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นและวิธีการสอนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) (5) ระดับชั้นและวิธีสอนที่แตกต่างกันมีผลต่อค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้าน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นและวิธีสอนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้าน

บทนำ

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้นั้นต้องมีพื้นฐานมาจากการพัฒนาคนในประเทศให้มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ ตลอดจนสามารถคิดวิเคราะห์ ประยุกต์ใช้ความรู้ดังกล่าวให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและประเทศชาติ

การแสวงหาความรู้จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาตนเอง เมื่อก้าวถึงการศึกษาค้นคว้าความรู้ในยุคปัจจุบันนี้ แหล่งข้อมูลจากตำรา หนังสือ หรือเอกสารต่างๆ มีปรากฏทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ จึงทำให้แหล่งความรู้มีความหลากหลาย การค้นคว้าความรู้จากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งอ้างอิงที่เป็นภาษาไทยนับว่ามีประโยชน์ แต่ยังมีข้อจำกัดตรงที่ขอบเขตเนื้อหาอาจจำกัดอยู่เฉพาะในประเทศไทย หรือข้อมูลอาจไม่เท่าทันยุคสมัยเนื่องจากการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลา แต่ถ้าหากเรามีความรู้ในภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งได้รับการจัดให้เป็นภาษานานาชาติ (International Language) หรือภาษาสากล (Global Language) แล้ว การศึกษา ค้นคว้า หาข้อมูล เพื่อการเรียนรู้และการอ้างอิง ย่อมไร้พรมแดนทางภาษา อีกทั้งข้อมูลความรู้ที่มีความทันสมัย มักจะเผยแพร่ หรือจัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ความสามารถทางภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเด็กไทยในปัจจุบัน

หากการมุ่งเน้นความเจริญก้าวหน้าของประเทศเป็นเป้าหมายของการพัฒนาประเทศแล้ว การพัฒนาคนในประเทศให้มีความเจริญทางด้านจิตใจก็เป็นหน้าที่ของทุกฝ่าย อันได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา องค์กรต่างๆ ฯลฯ ควรตระหนักในการกิจนี้เช่นเดียวกัน ด้วยการให้ความสำคัญต่อความเจริญทางด้านจิตใจของมนุษย์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดหมายของหลักสูตร ให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า

“คุณธรรม” เปรียบประดุจเข็มทิศแห่งชีวิต ที่จะชี้แนะแนวทางในการดำเนินชีวิต การศึกษา การประกอบอาชีพ เพื่อพัฒนาตนเอง ครอบครัว และประเทศชาติให้ไปสู่ความเจริญที่ยั่งยืน

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อปลูกฝังหรือส่งเสริมคุณธรรมพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อปลูกฝังคุณธรรมได้ ทำการศึกษาในระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ดังที่ คำตัน วิชัยคำจร กิ ทธิณส์ (2555) ศึกษากลยุทธ์การบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อส่งเสริมคุณธรรมของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา วราภรณ์ เตชะสุวรรณ (2554) ได้พัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนา คุณธรรมสำหรับนักเรียนนายร้อยตำรวจ นีรนุช เหลือลัมย์ (2552) ได้วิจัยและพัฒนารูปแบบ การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน Reynolds, Dang, Yam, Leavitt (2014) ศึกษาความรู้เรื่องศีลธรรมในสังคมกับนักศึกษาปริญญาตรี Zhiyenbayeva, Abdrakhmanova, Abdrakhmanov, Tapalova, Kassenova and Uaidullakzy (2014) ศึกษาการพัฒนาศีลธรรมในจิตใจของนักศึกษา โดยการศึกษาพฤติกรรม

เมื่อผู้วิจัยศึกษาต่อถึงแนวทางในการพัฒนาคุณธรรม ผู้วิจัยได้พบว่ามีนักวิจัยหลาย ท่านใช้นิทาน หรือเรื่องเล่า เป็นส่วนประกอบ หรือเป็นสื่อในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก ดังได้พบว่า นันทน์ภัส อยู่ประยงค์ (2555) ศึกษาการใช้นิทานคุณธรรม ภาษาอังกฤษจำนวน 10 เรื่อง เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาเอก ภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่เรียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางสังคม อภิญา อินทรรัตน์ (2554) ได้วิจัยและพัฒนา รูปแบบการเสริมสร้างความสามารถในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล: การ ประยุกต์ใช้การวิเคราะห์เรื่องเล่าจากประสบการณ์ สุกัญญา พวงเกตุ (2551) ศึกษาผลของ การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์โดยใช้นิทานชาดกที่มีต่อคุณลักษณะความมีเมตตา กรุณาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นิศารัตน์ อีธรรมโนรส (2552) ศึกษาผลของการ ใช้กิจกรรมการเล่านิทานแบบไม่จบเรื่องที่มีต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของเด็กวัยอนุบาล 3 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มานิตา ลิโทพลิต (2544) วิเคราะห์นิทานชาดกที่ส่งเสริมสันติธรรมสำหรับ เด็กปฐมวัย สุดารัตน์ พลแพงพา (2544) ศึกษาผลของการสอนนิทานชาดกเรื่องพระมหา ชนกโดยใช้การสอนแบบโครงการที่มีต่อความเพียรของเด็กวัยอนุบาล พิชญ์ ขำมา (2543) ศึกษาผลของการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ของเด็กอนุบาลโดย การใช้การอภิปรายเพื่อแก้สถานการณ์ที่มีข้อขัดแย้งทางจริยธรรมในนิทานที่มีทางสองแพร่ง

จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นนี้พบว่า มีการใช้นิทานหรือเรื่องเล่ากับผู้เรียนในระดับ อนุบาล ประถมศึกษา และระดับอุดมศึกษา

จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้ข้อค้นพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อปลูกฝังคุณธรรมได้มีผู้วิจัยทำทั้ง 3 ระดับ คือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ส่วนการใช้นิทานหรือเรื่องเล่าเป็นสื่อในการสอนและถ่ายทอดคุณธรรมให้เกิดในตัวเด็กนั้นได้ศึกษาวิจัยใน 3 ระดับคือระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษา และระดับอุดมศึกษา แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้วิจัยส่วนมากสนใจศึกษาการสอนคุณธรรมโดยใช้นิทานในเด็กปฐมวัย ทั้งที่จริงแล้วเด็กในวัยประถมศึกษาเองเป็นวัยที่ชอบฟังนิทาน เพราะนิทานทำให้เด็กเกิดความคิดและจินตนาการ นิทานสามารถชักจูงเด็กให้มีความคิดคล้อยตามไปกับเรื่องที่ฟัง หรืออ่านได้โดยง่าย โดยเฉพาะกับเด็กในวัยประถมศึกษาตอนต้น ส่วนประเภทของนิทานที่ได้ทำการศึกษาพบว่าใช้นิทานชาดก นิทานที่มีทางสองแพร่ง และนิทานประกอบภาพ ประเภทของนิทานดังกล่าวนี้เป็นนิทานสำหรับเด็กเล็ก เพราะเป็นนิทานสั้น มีเนื้อเรื่องไม่ซับซ้อน ซึ่งไม่เหมาะสมสำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย (ประถมศึกษาปีที่ 4-6)

เนื่องจากในประเทศไทยมีนิทานอีกประเภทหนึ่งซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในกลุ่มนักเรียนประถมศึกษาสมัย 40-50 ปีมาแล้ว คือ นิทานอีสป ซึ่งเป็นนิทานที่มีความยาวปานกลาง เนื้อเรื่องซับซ้อนและแฝงคติคำสอนในตอนท้ายของนิทานจะมีวลีที่กล่าวว่า “นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า.....”

นิทานอีสปมีต้นกำเนิดมาจากประเทศกรีซใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Aesop's fables (Leaf, 1979) เนื่องจากในนิทานส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเด็ก และแฝงคติสอนคุณธรรม ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่านิทานอีสปน่าจะเป็นสื่อการสอนที่มีคุณค่าในการปลูกฝังคุณธรรม และยังสามารถใช้เป็นเนื้อหาสาระในการสอนอ่านภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการปลูกฝังคุณธรรมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานอีสปกับนักเรียนประถมศึกษา เพราะจากการค้นคว้าพบว่ายังไม่มีงานวิจัยใดที่ศึกษาทั้งในเรื่องคุณธรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสองเรื่องพร้อมกัน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจศึกษาคุณธรรมสี่ด้าน ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญู ความเสียสละ และความเมตตากรุณาอันเป็นคุณธรรมที่พบว่าใช้เป็นประจำในชีวิตประจำวัน เพราะความเมตตากรุณา เป็นคุณธรรมที่ทำให้การอยู่รวมอย่างเป็นสุข เพราะเมื่อมีความเมตตากรุณาแล้ว จะมีการช่วยเหลือเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ซึ่งความช่วยเหลือไม่จำเป็นที่จะเป็นการช่วยเหลือด้วยแรงกาย หรือความคิด หรือทรัพย์ ผู้ให้ความช่วยเหลือนั้นจะต้องมีความเสียสละ จึงมอบความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่นได้ ส่วนผู้รับความช่วยเหลือ เมื่อได้รับความช่วยเหลือแล้ว ตนเองรอดพ้นจากความเดือดร้อน หรือความทุกข์ใจ หรือได้รับความปลอดภัยแล้ว ย่อมเกิดความรู้สึกขอบคุณ สำนึกในความมีอุปการคุณ หรือบุญคุณที่ผู้อื่นมีต่อเรา และเราควรตอบแทนคุณท่านด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ด้วยน้ำใสใจจริง

คุณธรรมทั้งสี่ประการนี้จึงมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันและเป็นคุณธรรมที่มีความเหมาะสมต่อการปลูกฝังให้เกิดในนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยที่ผู้วิจัยมุ่งหวังให้การปลูกฝังคุณธรรมโดยใช้นิทานอีสปครั้งนี้เป็นความรู้ที่หล่อหลอมเป็นคุณลักษณะของผู้เรียนอย่างจริงแท้และยั่งยืน ผู้วิจัยจึงนำกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ทบทวนและคิดสะท้อนเกี่ยวกับสาระในนิทานเป็นกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้นอีกกิจกรรมหนึ่งในที่นี้คือ กิจกรรมการจดบันทึกมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้

Oxford (1990) กล่าวถึงประโยชน์ของการจดบันทึกว่า การจดบันทึกจะช่วยให้ผู้เรียน สามารถเก็บข้อมูลความรู้ที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนเอาไว้เพื่อการทบทวนและอ้างอิง Spire และ Stone (1989) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของการจดบันทึกว่า ครูที่นำวิธีการจดบันทึกไปใช้ในการสอนของตนนั้น นับเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพทางหนึ่งซึ่งช่วยพัฒนาการจดบันทึกอย่างอิสระของนักเรียนต่อไป นอกจากนี้การจดบันทึกยังเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเพิ่มความทรงจำ ความเข้าใจ และเก็บรวบรวมในสิ่งที่ได้เรียนมา

Pauk (1984) นักการศึกษามหาวิทยาลัยคอร์เนลล์ในขณะนั้น ได้เสนอแนวทางในการบันทึก แนวทางนี้เรียกว่า วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ (The Cornell Note Taking Method) นักเรียน นักศึกษาที่ได้ใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ สามารถพัฒนาผลการเรียนของตนได้เป็นอย่างดี เพราะสามารถทำความเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ใช้เวลาในการทบทวนบทเรียนน้อยลง และสามารถเรียนรู้ภายหลังได้ การจดบันทึกแบบคอร์เนลล์นอกจากจะใช้กับนักศึกษาแล้วยังมีนักวิจัยนำไปใช้ในระดับประถมศึกษาตอนปลายและระดับมัธยมศึกษาได้เป็นอย่างดี (Belmont-Redwood Shores School District, 2006)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและคุณธรรมรวม 4 ด้านได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญู ความเสียสละ และความเมตตา กรุณาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 โดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ (The Cornell Note Taking Method) โดยทำการวิจัยเชิงทดลองและรวบรวมข้อมูลที่เป็นผลจากการทดลองในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านคุณธรรม ด้านพฤติกรรมการเรียน ทั้งนี้ผู้วิจัยพิจารณารวบรวมข้อมูลระยะยาวเพื่อให้เห็นความเปลี่ยนแปลงในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านคุณธรรม ด้านพฤติกรรมการเรียน ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยที่ได้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและปลูกฝังคุณธรรมให้แก่นักเรียน อันจะช่วยให้ครูผู้สอนได้มีแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมต่อไป ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2504 ที่ผู้วิจัยได้อัญเชิญมาความว่า “... การดำเนินชีวิตโดยใช้วิชาการอย่างเดียว

ยังไม่เพียงพอ จะต้องอาศัยความรู้รอบตัวและหลักศีลธรรมประกอบด้วย ผู้ที่มีความรู้ดีแต่ขาดความยั้งคิด นำความรู้ไปใช้ในทางมิชอบ ก็เท่ากับเป็นบุคคลที่เป็นภัยแก่สังคมของมนุษย์...” (ภูมิพลอดุลยเดช มหิตล, 2542)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและคุณธรรมรวม 4 ด้าน ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญู ความเสียสละ และความเมตตากรุณา และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนก่อนการสอนและหลังการสอนระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีสอนต่างกัน 2 วิธีคือ กลุ่มที่สอนโดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์กับกลุ่มที่สอนด้วยวิธีการปกติ และระหว่างชั้น 2 ชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. เพื่อติดตามศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและคุณธรรมรวม 4 ด้าน ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญู ความเสียสละ และความเมตตากรุณา และพฤติกรรมการเรียนระหว่างเรียนรวม 8 ครั้งเฉพาะกลุ่มที่สอนโดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5

3. เพื่อศึกษาผลของวิธีการสอนและระดับชั้นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ คุณธรรมรวม 4 ด้าน ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญู ความเสียสละ และความเมตตากรุณา และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การบันทึกแบบคอร์เนลล์ หมายถึง การบันทึกลงในกระดาษที่แบ่งหน้ากระดาษออกเป็น 2 ส่วน ตีเส้นแนวดิ่งห่างจากริมกระดาษด้านซ้ายประมาณ 2.5 นิ้ว ส่วนท้ายของกระดาษให้ตีเส้นขวางเหนือจากท้ายกระดาษประมาณ 2 นิ้ว หลังจากตีเส้นเรียบร้อยแล้ว ระหว่างที่เรียนให้บันทึกบทเรียนทุกอย่างลงในช่องว่างที่กว้างกว่าด้านขวามือ ในการบันทึกให้ใช้ภาษาของตนเอง สามารถใช้ตัวย่อได้ หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนให้อ่านสิ่งที่บันทึกไว้ซ้ำอีกครั้ง เขียนสรุปหัวข้อ ประเด็น ความสำคัญ หรือคำถามที่ได้จากการอ่านไว้ในช่องทางซ้าย ขั้นสุดท้ายให้สรุปเนื้อหาทั้งหมดที่ได้บันทึก ลงในพื้นที่ว่างด้านท้ายของกระดาษโดยพยายามสรุปให้ได้เพียง 1 หรือ 2 ประโยค

วิธีการสอนแบบปกติ หมายถึง การสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยขั้น Warm up, Presentation, Practice, Production และ Wrap up เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน สอนโดยอาจารย์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จบการศึกษาปริญญาโท มีประสบการณ์ไม่แตกต่างจากผู้วิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) หมายถึง คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดความรู้สองด้านได้แก่ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความรู้ทางโครงสร้างภาษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) หมายถึง คะแนนระดับความสามารถของนักเรียนในการอ่านนิทานอีสปภาษาอังกฤษ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มี 4 กลุ่ม กลุ่มทดลองได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้ห้องที่ผู้วิจัยสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ห้อง ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ห้อง กลุ่มควบคุมในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เพื่อให้เข้ากับแผนการทดลองที่ประกอบด้วยตัวแปรจัดกระทำ 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรวิธีการสอนมี 2 แบบคือ การสอนโดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ กับการสอนแบบปกติ และตัวแปรชั้นเรียนประกอบด้วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 โดยกลุ่มทดลองสอนโดยผู้วิจัย กลุ่มควบคุมสอนโดยอาจารย์ท่านอื่นในกลุ่มสาระฯ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและคุณธรรมโดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(A) 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(B) 4. แบบวัดคุณธรรม 5. แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน 6. แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนโดยตนเองและแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนโดยเพื่อน

นิทานอีสปที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามคุณธรรมที่ต้องการพัฒนา

ด้านความเสียสละ นิทานอีสปเรื่อง The dog in the manger

ด้านความซื่อสัตย์สุจริต นิทานอีสปเรื่อง The two crabs, The vain jackdaw

ด้านความเมตตากรุณา นิทานอีสปเรื่อง The fox and the sick lion, The bull and the goat

ด้านความกตัญญู นิทานอีสปเรื่อง The ass in the lion's skin, The travelers, The man and his goose, The gardener and his dog, The collier and the fuller

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 10 สัปดาห์ กำหนดเป็นปฏิทินการรวบรวมข้อมูลเสนอไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปฏิทินการรวบรวมข้อมูล

สัปดาห์	การรวบรวมข้อมูล	ป.4 ก	ป.5 ข	ป.4 ค	ป.5 ง
		กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
1	การวัดครั้งที่ 1 การทดสอบก่อนเรียน : แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A), (B) แบบวัดคุณธรรม แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน	✓	✓	✓	✓
2	การวัดครั้งที่ 2:แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B)	✓	✓		
3	การวัดครั้งที่ 3:แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B)	✓	✓		
4	การวัดครั้งที่ 4:แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A), (B) แบบวัดคุณธรรม แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนตนเองและเพื่อน	✓	✓		
5	การวัดครั้งที่ 5:แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B)	✓	✓		
6	การวัดครั้งที่ 6:แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B)	✓	✓		
7	การวัดครั้งที่ 7:แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A), (B) แบบวัดคุณธรรม แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนตนเองและเพื่อน	✓	✓		
8	การวัดครั้งที่ 8:แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B)	✓	✓		
9	การวัดครั้งที่ 9:แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B)	✓	✓		

ลำดับที่	การรวบรวมข้อมูล	ป.4 ก	ป.5 ข	ป.4 ค	ป.5 ง
		กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
10	การวัดครั้งที่ 10:การทดสอบหลังเรียน : แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A), (B) แบบวัดคุณธรรม แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนตนเองและเพื่อน	✓	✓	✓	✓

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติบรรยาย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติบรรยาย ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอเป็น 8 ตอน ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา และตามครั้งที่วัด ผลการวิเคราะห์นำเสนอ ดังนี้

ตอนที่ 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติบรรยายตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(A) ของกลุ่มทดลอง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(A) ของกลุ่มทดลอง ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 2 ในที่นี้ค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(A) วัดครั้งที่ 1 (ACHa1) และวัดครั้งที่ 10 (ACHa10) เท่ากับ 10.52 และ 10.58 ตามลำดับ แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(A) โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(A) ในการวัดครั้งที่ 4 (ACHa4) และครั้งที่ 7 (ACHa7) ลดลง และเพิ่มขึ้นในการวัดครั้งที่ 10 (ACHa10) ความความเบ้ (skewness) ในการวัดทุกครั้งมีค่าเป็นบวก ค่าความโด่ง (Kurtosis) ในการวัดทุกครั้งเป็นค่าลบ แสดงว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(A) ในการวัดทุกครั้งของนักเรียนมีการกระจายค่อนข้างมาก ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยายของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(A) กลุ่มทดลอง

Variable	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	Skewness	Kurtosis
ACHa1	71	1	20	10.52	3.97	0.44	-0.03
ACHa4	71	0	19	9.27	4.94	0.30	-0.81
ACHa7	71	0	20	8.66	4.84	0.76	-0.34
ACHa10	71	3	19	10.58	4.77	0.16	-1.21

ตอนที่ 1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติบรรยายตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(A) ของกลุ่มควบคุม

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(A) ของกลุ่มควบคุม ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 3 ในที่นี้ค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(A) วัดครั้งที่ 1 (ACHa1) และวัดครั้งที่ 10 (ACHa10) เท่ากับ 10.46 และ 12.06 ตามลำดับ แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(A) โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่าความความเบ้ (skewness) ในการวัดครั้งที่ 1 มีค่าเป็นบวก แต่ในการวัดครั้งที่ 10 มีค่าเป็นลบ ค่าความโด่ง (Kurtosis) ในการวัดทั้งสองครั้งเป็นค่าลบ แสดงว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(A) ในการวัดทั้งสองครั้งของนักเรียนมีการกระจายค่อนข้างมาก ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยายของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(A) กลุ่มควบคุม

Variable	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	Skewness	Kurtosis
ACHa1	70	1	20	10.46	3.91	0.02	-0.47
ACHa10	70	0	20	12.06	4.43	-0.31	-0.57

ตอนที่ 1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติบรรยายตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(B) ของกลุ่มทดลอง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(B) จากการวัดครั้งที่ 1-10 (ACHb1-ACHb10) ดังตารางที่ 4 ซึ่งเป็นการวัดระดับความสามารถของนักเรียนในการอ่านนิทานอีสปภาษาอังกฤษ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง พบว่าการวัดครั้งที่ 2 นิทานอีสปส่งเสริมคุณธรรมด้านความกตัญญูมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.65 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(B)ในการวัดครั้งที่ 7 จากนิทานอีสปส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.70 เป็นที่น่าสังเกตว่าความความเบ้ (skewness)ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(B) จากการวัดครั้งที่ 2 และ 4 เป็นลบ ส่วนการวัดครั้งที่ 1, 3, 5, 6, 7, 8, 9,10 เป็นบวก แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่จะได้คะแนนดีจากนิทานอีสปส่งเสริมคุณธรรมด้านความกตัญญูและความเมตตา กรุณา ส่วนค่าความโด่งของการวัดทั้ง 9 ครั้งเป็นลบ ยกเว้นการวัดครั้งที่ 7 แสดงว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(B) จากนิทานอีสปทุกเรื่อง ยกเว้นนิทานอีสปส่งเสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีการกระจายค่อนข้างมาก ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยายของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(B) กลุ่มทดลอง

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	Skewness	Kurtosis
ACHb1	71	0	5	2.17	1.44	0.31	-0.83
ACHb2	71	0	5	2.65	1.24	-0.03	-0.43
ACHb3	71	0	4	2.34	0.94	0.01	-0.47
ACHb4	71	0	5	2.30	1.24	-0.03	-0.64
ACHb5	71	0	5	1.93	1.33	0.73	-0.02
ACHb6	71	0	5	2.17	1.31	0.19	-0.35
ACHb7	71	0	5	1.70	1.29	0.82	0.29
ACHb8	71	0	5	2.59	1.58	0.02	-1.09
ACHb9	71	0	5	2.28	1.39	0.20	-0.86
ACHb10	71	0	5	2.03	1.75	0.34	-1.14

ตอนที่ 1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติบรรยายตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(B) ของกลุ่มควบคุม

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(B) จากการวัดครั้งที่ 1และ10 (ACHb1และACHb10) ดังตารางที่ 5 ซึ่งเป็นการวัดระดับความสามารถของนักเรียนในการอ่านนิทานอีสปภาษาอังกฤษ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง พบว่าการวัดครั้งที่ 1 นิทานอีสปส่งเสริมคุณธรรมด้านความเสียสละมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 ในการวัดครั้งที่ 10 นิทานอีสปส่งเสริมคุณธรรมด้านความกตัญญูมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 ความความเบ้ (skewness) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(B) จากการวัดครั้งที่ 1 มีค่าเป็นบวก แต่ในการวัดครั้งที่ 10 มีค่าเป็นลบ ส่วนค่าความโด่งของการวัดทั้ง 2 ครั้งเป็นลบ แสดงว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(B) จากนิทานอีสปทั้งสองเรื่อง มีการกระจายค่อนข้างมาก ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยายของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(B) กลุ่มควบคุม

Variable	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	Skewness	Kurtosis
ACHb1	70	0	5	2.16	1.38	0.18	-0.84
ACHb10	70	0	5	2.73	1.45	-0.30	-0.64

ตอนที่ 1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติบรรยายตัวแปรคุณธรรมของกลุ่ม

ทดลอง

ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยายตัวแปรคุณธรรม (MOR) พบว่าค่าเฉลี่ยของการวัดครั้งที่ 1- ครั้งที่ 10 มีเท่ากับ 3.37, 3.50, 3.68 และ 3.68 ตามลำดับ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมของนักเรียนมีค่าเพิ่มขึ้นในการวัดครั้งที่ 4 และ 7 และมีค่าคงที่ในการวัดครั้งที่ 10 เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าความเบ้ (skewness) ในการวัดครั้งที่ 10 มีค่าเป็นบวก ส่วนในการวัดครั้งที่ 1, 4 และ 7 เป็นลบ ค่าความโด่งของคะแนนจากแบบวัดคุณธรรมวัดครั้งที่ 1 เป็นบวก วัดครั้งที่ 4, 7 และ 10 เป็นลบ แสดงว่าในการวัดครั้งที่ 1 คะแนนจากแบบวัดคุณธรรมมีความต่างกั้นน้อยกว่าการวัดครั้งที่ 4, 7 และ 10 ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยายของตัวแปรคุณธรรมของกลุ่มทดลอง

Variable	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	Skewness	Kurtosis
MOR1	71	1.73	4.45	3.37	0.56	-0.30	0.27
MOR4	71	2.45	4.77	3.50	0.51	-0.06	-0.49
MOR7	71	2.50	4.82	3.68	0.52	-0.06	-0.41
MOR10	71	2.59	5.00	3.68	0.51	0.07	-0.22

ตอนที่ 1.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติบรรยายตัวแปรคุณธรรมของกลุ่ม

ควบคุม

ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยายตัวแปรคุณธรรม (MOR) พบว่าค่าเฉลี่ยของการวัดครั้งที่ 1 และครั้งที่ 10 เท่ากับ 3.43 และ 3.64 ตามลำดับ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรมของนักเรียนมีค่าเพิ่มขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าความเบ้ (skewness) ของการวัดทั้งสองครั้งเป็นลบ โดยการวัดครั้งที่ 10 ต่ำกว่าครั้งที่ 1 ค่าความโด่งของคะแนนจากแบบวัดคุณธรรมวัดครั้งที่ 1 เท่ากับ 0.03 วัดครั้งที่ 10 เท่ากับ -0.17 แสดงว่าในการวัดครั้งที่ 1 คะแนนจากแบบวัดคุณธรรมมีความต่างกั้นน้อยกว่าการวัดครั้งที่ 10 ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยายของตัวแปรคุณธรรมของกลุ่มควบคุม

Variable	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	Skewness	Kurtosis
MOR1	70	2.09	4.55	3.43	0.50	-0.33	0.03
MOR10	70	2.41	4.64	3.64	0.49	-0.38	-0.17

ตอนที่ 1.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติบรรยายตัวแปรพฤติกรรมการณ์เรียนที่ประเมินโดยครู โดยตนเองและโดยเพื่อนของกลุ่มทดลอง

ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยายตัวแปรพฤติกรรมการณ์เรียนที่ประเมินโดยครู โดยตนเองและโดยเพื่อน (TBH, SBH, FBH) จากการวัดครั้งที่ 1, 4, 7, 10 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการณ์เรียนที่ประเมินโดยนักเรียนมีค่าต่ำที่สุดในการวัดครั้งที่ 4 มีค่าเท่ากับ 2.80 และค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการณ์เรียนที่ประเมินโดยเพื่อนมีค่าสูงที่สุดในการวัดครั้งที่ 10 มีค่าเท่ากับ 3.15 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการณ์เรียนที่ประเมินโดยครูมีค่าสูงสุดในครั้งที่ 1 มีค่าเท่ากับ 3.11 และต่ำที่สุดในครั้งที่ 10 มีค่าเท่ากับ 2.69 ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยายของตัวแปรพฤติกรรมการณ์เรียนที่ประเมินโดยครู โดยตนเองและโดยเพื่อนของกลุ่มทดลอง

Variable	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	Skewness	Kurtosis
TBH1	71	1.33	4.00	3.11	0.63	-0.72	0.08
TBH4	71	1.33	4.00	2.86	0.63	-0.27	-0.03
TBH7	71	1.33	4.00	2.96	0.66	-0.35	-0.42
TBH10	71	1.33	4.00	2.69	0.61	-0.08	0.24
SBH4	71	1.00	4.00	2.80	0.64	-0.36	0.04
SBH7	71	1.67	4.00	2.97	0.62	-0.20	-0.77
SBH10	71	1.67	4.00	3.11	0.62	-0.28	-0.57
FBH4	71	1.00	4.00	3.01	0.66	-0.52	0.25
FBH7	71	1.00	4.00	3.04	0.79	-0.83	0.19
FBH10	71	1.00	4.00	3.15	0.63	-0.73	0.99

ตอนที่ 1.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติบรรยายตัวแปรพฤติกรรมการณ์เรียนที่ประเมินโดยครู ของกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยายตัวแปรพฤติกรรมการณ์เรียนที่ประเมินโดยครู (TBH) จากการวัดครั้งที่ 1 และ 10 มีค่าเท่ากับ

3.10 และ 3.36 ตามลำดับ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการณ์เรียนที่ประเมินโดยครู มีค่าเพิ่มขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าความเบ้ (skewness) และค่าความโด่งของการวัดทั้งสอง ครั้งเป็นลบ แสดงว่าในการวัดครั้งที่ 1 และ 10 ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการณ์เรียนที่ประเมินโดยครูมีการกระจาย ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยายของตัวแปรพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครู ของกลุ่มควบคุม

Variable	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	Skewness	Kurtosis
TBH1	70	2.00	4.00	3.10	0.61	-0.05	-0.93
TBH10	70	2.00	4.00	3.36	0.63	-0.80	-0.37

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอเป็นสี่ตอน ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แต่ละตอนประกอบด้วย ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้าน (ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความเมตตา กรุณา ความกตัญญูกตเวที) และผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครู ดังนี้

ตอนที่ 2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) คุณธรรมรวม 4 ด้าน (ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความเมตตา กรุณา ความกตัญญูกตเวที) และค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มทดลอง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (mean) ของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 10 พบว่าค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 8.68 และ 9.71 ตามลำดับ ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.032 ค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้าน ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 3.471 และ 3.717 ตามลำดับ ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.247 ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครู ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 3.258 และ 2.548 ตามลำดับ ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.710 เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูก่อนเรียนสูงกว่าหลังเรียน ทำให้ค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมีค่าลบ

ผลการทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน และตัวแปรพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูจากการวัดก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่าค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน และตัวแปรพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูเท่ากับ 2.315, 3.650, -11.957 ตามลำดับ และค่า p เท่ากับ 0.028, 0.001, 0.000 ตามลำดับ แสดงว่าค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน และตัวแปรพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) และตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้านเป็นไปตามสมมติฐานวิจัย ส่วนค่าเฉลี่ยตัวแปรพฤติกรรมการณ์เรียนที่ประเมินโดยครูก่อนเรียนสูงกว่าหลังเรียน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานวิจัย

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการทดสอบเปรียบเทียบด้วย t-test ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มทดลอง

		Mean	Std. Deviation		Mean diff	t	df	P
Pair 1	ACHa10	9.710	3.570	ACHa10 - ACHa1	1.032	2.315	30	0.028
	ACHa1	8.680	2.548					
Pair 2	totalmoral10	3.717	0.474	totalmoral10 - totalmoral1	0.247	3.650	30	0.001
	totalmoral1	3.471	0.557					
Pair 3	total of TBH10	2.548	0.468	total of TBH10 - total of TBH1	-0.710	-11.957	30	0.000
	total of TBH1	3.258	0.514					

ตอนที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) คุณธรรมรวม 4 ด้าน (ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความเมตตา กรุณา ความกตัญญู กตเวที) และค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการณ์เรียนที่ประเมินโดยครูของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มควบคุม

การนำเสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (mean) ของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 11 พบว่า ค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 9.550 และ 11.410 ตามลำดับ ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.862 ค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้าน ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 3.353 และ 3.629 ตามลำดับ ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.276 ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการณ์เรียนที่ประเมินโดยครู ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 3.556 และ 3.878 ตามลำดับ ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.322

ผลการทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน และตัวแปรพฤติกรรมการณ์เรียนที่ประเมินโดยครูจากการวัดก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่าค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน และตัวแปรพฤติกรรมการณ์เรียนที่ประเมินโดยครูเท่ากับ 2.969, 2.855, 5.124 ตามลำดับ และค่า p เท่ากับ 0.006, 0.008, 0.000 ตามลำดับ แสดงว่าค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน และตัวแปรพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้านและตัวแปรพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูเป็นไปตามสมมติฐานวิจัย

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการทดสอบเปรียบเทียบด้วย t-test ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มควบคุม

		Mean	Std. Deviation		Mean diff	t	df	p
Pair 1	ACHa10	11.410	3.794	ACHa10 - ACHa1	1.862	2.969	28	0.006
	ACHa1	9.550	3.334					
Pair 2	totalmoral10	3.629	0.509	totalmoral10 - totalmoral1	0.276	2.855	28	0.008
	totalmoral1	3.353	0.491					
Pair 3	total of TBH10	3.878	0.223	total of TBH10 - total of TBH1	0.322	5.124	29	0.000
	total of TBH1	3.556	0.505					

ตอนที่ 2.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) คุณธรรมรวม 4 ด้าน (ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความเมตตา กรุณา ความกตัญญู กตเวที) และค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลอง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (mean) ของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 12 พบว่า ค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 11.92 และ 11.26 ตามลำดับ ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.66 ค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้าน ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 3.251 และ 3.657 ตามลำดับ ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.406 ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครู ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 2.992 และ 2.800 ตามลำดับ ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.192

ผลการทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน และตัวแปรพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูจากการวัดก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่าค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน และตัวแปรพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูเท่ากับ -1.154, 4.543, -3.695 ตามลำดับ และค่า p เท่ากับ 0.256, 0.000, 0.001 ตามลำดับ

แสดงว่าค่าเฉลี่ยตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเป็นไปตามสมมติฐานวิจัย ส่วนตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) และตัวแปรพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครู ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานวิจัย

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการทดสอบเปรียบเทียบด้วย t-test ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลอง

		Mean	Std. Deviation		Mean diff	t	df	p
Pair 1	ACHa10	11.260	5.543	ACHa10 - ACHa1	-0.667	-1.154	38	.256
	ACHa1	11.920	4.355					
Pair 2	totalmoral10	3.657	0.548	totalmoral10 - totalmoral1	0.406	4.543	37	.000
	totalmoral1	3.251	0.556					
Pair 3	total of TBH10	2.800	0.683	total of TBH10 - total of TBH1	-0.192	-3.695	39	.001
	total of TBH1	2.992	0.694					

ตอนที่ 2.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) คุณธรรมรวม 4 ด้าน (ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความเมตตากรุณา ความกตัญญูกตเวที) และค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มควบคุม

การนำเสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (mean) ของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 13 พบว่า ค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 11.31 และ 12.59 ตามลำดับ ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.28 ค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้าน ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 3.511 และ 3.653 ตามลำดับ ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.142 ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครู ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 2.767 และ 2.975 ตามลำดับ ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.208

ผลการทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน และตัวแปรพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูจากการวัดก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่าค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน และตัวแปรพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูเท่ากับ 2.022, 2.316, 3.44 ตามลำดับ และ

ค่า p เท่ากับ 0.050, 0.026, 0.001 ตามลำดับ แสดงว่าค่าเฉลี่ยตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน และตัวแปรพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครูก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเป็นไปตามสมมติฐานวิจัย ส่วนค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานวิจัย

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการทดสอบเปรียบเทียบด้วย t-test ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มควบคุม

		Mean	Std. Deviation		Mean diff	t	df	p
Pair 1	ACHa10	12.590	4.930	ACHa10 - ACHa1	1.282	2.022	38	0.050
	ACHa1	11.310	4.330					
Pair 2	totalmoral10	3.653	0.486	totalmoral10 - totalmoral1	0.141	2.316	38	0.026
	totalmoral1	3.511	0.491					
Pair 3	total of TBH10	2.975	0.562	total of TBH10 - total of TBH1	0.208	3.444	39	0.001
	total of TBH1	2.767	0.448					

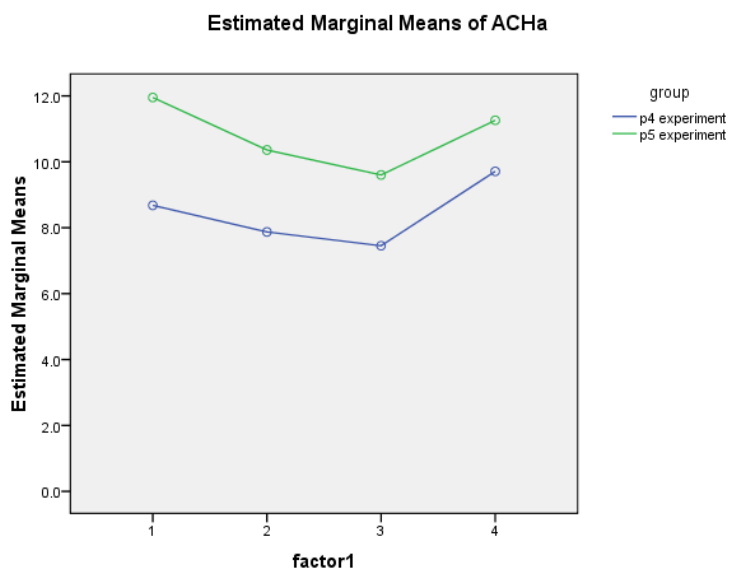
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเรียนรวม 3-10 ครั้ง

ตอนที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) จากการวัด 4 ครั้ง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) จากการวัด 4 ครั้ง เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measures ANOVA) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นพบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) จากการวัดระหว่างเรียนครั้งที่ 10 มีค่าสูงสุดเท่ากับ 10.58 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน รองลงไปคือ ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) จากการวัดระหว่างเรียนครั้งที่ 1 และ 4 มีค่าเท่ากับ 10.52 และ 9.27 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) จากการวัดระหว่างเรียนครั้งที่ 7 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 8.66 ดังตารางที่ 13 และภาพที่ 1

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) จากการวัดระหว่างเรียนรวม 4 ครั้ง กลุ่มทดลองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5

Time	group	Mean	Std. Deviation	N
ACHa1	p4 experiment	8.68	2.548	31
	p5 experiment	11.95	4.302	40
	Total	10.52	3.971	71
ACHa4	p4 experiment	7.87	3.575	31
	p5 experiment	10.36	5.587	40
	Total	9.27	4.941	71
ACHa7	p4 experiment	7.45	3.880	31
	p5 experiment	9.60	5.324	40
	Total	8.66	4.837	71
ACHa10	p4 experiment	9.71	3.570	31
	p5 experiment	11.26	5.471	40
	Total	10.58	4.769	71

ภาพที่ 1 ค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) วัดระหว่างเรียนครั้งที่ 1,4,7,10 จำแนกตามระดับชั้น

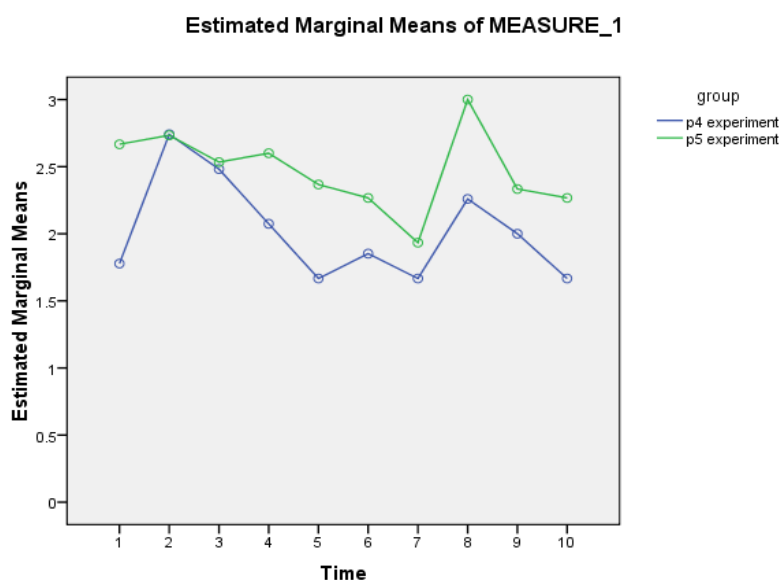
ตอนที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) จากการวัด 10 ครั้ง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) จากการวัด 10 ครั้ง เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measures ANOVA) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นพบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) จากการวัดระหว่างเรียนครั้งที่ 2 มีค่าสูงสุดเท่ากับ 2.74 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน รองลงไปคือ ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) จากการวัดระหว่างเรียนครั้งที่ 8 และ 3 มีค่าเท่ากับ 2.65 และ 2.51 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) จากการวัดระหว่างเรียนครั้งที่ 7 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.81 ดังตารางที่ 14 และภาพที่ 2

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) จากการวัดระหว่างเรียนรวม 10 ครั้ง กลุ่มทดลองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5

Time	group	Mean	Std. Deviation	N
ACHb1	p4 experiment	1.78	1.121	27
	p5 experiment	2.67	1.583	30
	Total	2.25	1.443	57
ACHb2	p4 experiment	2.74	1.095	27
	p5 experiment	2.73	1.311	30
	Total	2.74	1.203	57
ACHb3	p4 experiment	2.48	.893	27
	p5 experiment	2.53	.900	30
	Total	2.51	.889	57
ACHb4	p4 experiment	2.07	1.072	27
	p5 experiment	2.60	1.404	30
	Total	2.35	1.275	57
ACHb5	p4 experiment	1.67	.961	27
	p5 experiment	2.37	1.564	30
	Total	2.04	1.349	57
ACHb6	p4 experiment	1.85	1.231	27
	p5 experiment	2.27	1.484	30
	Total	2.07	1.374	57
ACHb7	p4 experiment	1.67	1.271	27
	p5 experiment	1.93	1.461	30
	Total	1.81	1.369	57

Time	group	Mean	Std. Deviation	N
ACHb8	p4 experiment	2.26	1.403	27
	p5 experiment	3.00	1.576	30
	Total	2.65	1.529	57
ACHb9	p4 experiment	2.00	1.177	27
	p5 experiment	2.33	1.647	30
	Total	2.18	1.441	57
ACHb10	p4 experiment	1.67	1.544	27
	p5 experiment	2.27	1.999	30
	Total	1.98	1.808	57

ภาพที่ 2 ค่าเฉลี่ยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) วัดระหว่างเรียนครั้งที่ 1-10 จำแนกตามระดับชั้น

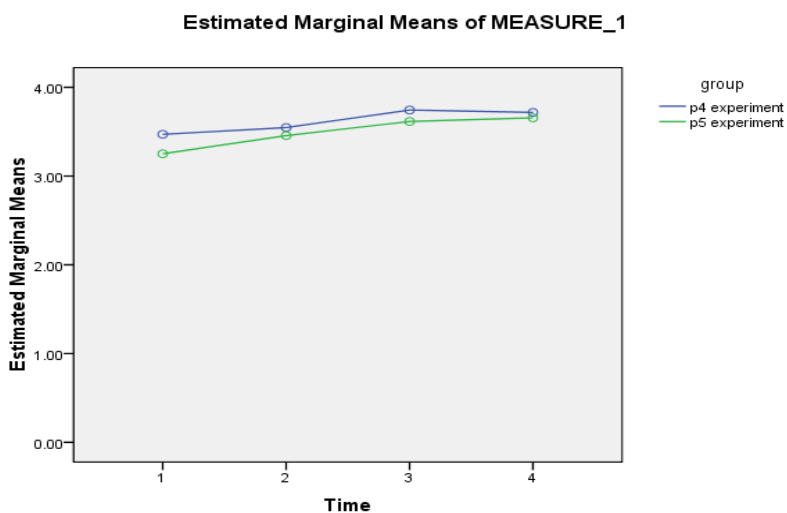
ตอนที่ 3.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้าน จากการวัด 4 ครั้ง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้าน จากการวัด 4 ครั้ง เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากแบบวัดคุณธรรม โดยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measures ANOVA) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นพบว่า ค่าเฉลี่ยคุณธรรม จากการวัดระหว่างเรียนครั้งที่ 10 มีค่าสูงสุดเท่ากับ 3.68 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน รองลงไปคือ ค่าเฉลี่ยคุณธรรม จากการวัดระหว่าง

เรียนครั้งที่ 7 และ 4 มีค่าเท่ากับ 3.67 และ 3.50 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยคุณธรรม จากการวัดระหว่างเรียนครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.35 ดังตารางที่ 15 และภาพที่ 3

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณธรรมจากการวัด 4 ครั้ง กลุ่มทดลองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5

Time	Group	Mean	Std. Deviation	N
total of moral1	p4 experiment	3.47	0.56	31
	p5 experiment	3.25	0.56	38
	Total	3.35	0.56	69
total of moral4	p4 experiment	3.55	0.59	31
	p5 experiment	3.46	0.46	38
	Total	3.50	0.52	69
total of moral7	p4 experiment	3.74	0.60	31
	p5 experiment	3.61	0.46	38
	Total	3.67	0.53	69
total of moral10	p4 experiment	3.72	0.47	31
	p5 experiment	3.66	0.55	38
	Total	3.68	0.51	69

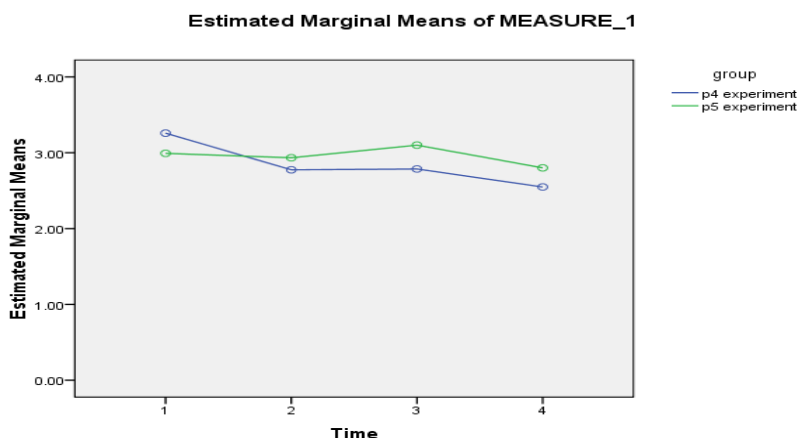
ภาพที่ 3 ค่าเฉลี่ยตัวแปรคุณธรรม วัดระหว่างเรียนครั้งที่ 1,4,7,10 จำแนกตามระดับชั้น

ตอนที่ 3.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้จากการประเมินโดยครู

ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นนำเสนอค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ประเมินโดยครูรวม 4 ครั้ง (ครั้งที่ 1, 4, 7, 10) โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจำนวน 3 ข้อ เป็นแบบบันทึกผลการประเมินแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ ประเมินโดยผู้วิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้จากการประเมินโดยครู จากการวัดระหว่างเรียนครั้งที่ 1 มีค่าสูงสุดเท่ากับ 3.11 คะแนน จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน รองลงไปคือ ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้จากการประเมินโดยครูจากการวัดระหว่างเรียนครั้งที่ 7 และ 4 มีค่าเท่ากับ 2.96 และ 2.86 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเรียนรู้จากการประเมินโดยครู จากการวัดระหว่างเรียนครั้งที่ 10 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.69 ดังตารางที่ 16 และภาพที่ 4

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมเรียนรู้จากการประเมินโดยครู จากการวัดระหว่างเรียนรวม 4 ครั้ง กลุ่มทดลองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5

Time	group	Mean	Std. Deviation	N
total of TBH1	p4 experiment	3.26	0.51	31
	p5 experiment	2.99	0.69	40
	Total	3.11	0.63	71
total of TBH4	p4 experiment	2.77	0.49	31
	p5 experiment	2.93	0.71	40
	Total	2.86	0.63	71
total of TBH7	p4 experiment	2.78	0.55	31
	p5 experiment	3.10	0.70	40
	Total	2.96	0.66	71
total of TBH10	p4 experiment	2.55	0.47	31
	p5 experiment	2.80	0.68	40
	Total	2.69	0.61	71

ภาพที่ 4 ค่าเฉลี่ยตัวแปรพฤติกรรมกรรมการเรียนจากการประเมินโดยครู จากการวัดระหว่างเรียนครั้งที่ 1,4,7,10 จำแนกตามระดับชั้น

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนและระดับชั้นต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนและระดับชั้นต่างกัน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นสามตอน ตอนที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนและระดับชั้นต่างกัน ตอนที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนและระดับชั้นต่างกัน ตอนที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้าน ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนและระดับชั้นต่างกัน ตอนที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเรียนจากการประเมินโดยครู ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนและระดับชั้นต่างกัน ดังนี้

ตอนที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนและระดับชั้นต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นนำเสนอค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ของกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.19 และ 11.60 ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 20 ส่วนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีปกติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.42 และ 11.92 ตามลำดับ ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A)

Grade	Teaching method	Mean	Std. Deviation	N
Grade4	Aesop and Cornell	9.19	2.84	31
	Normal	10.42	3.11	30
	Total	9.80	3.02	61
Grade5	Aesop and Cornell	11.60	4.59	40
	Normal	11.92	4.15	40
	Total	11.76	4.35	80
Total	Aesop and Cornell	10.55	4.08	71
	Normal	11.28	3.79	70
	Total	10.91	3.94	141

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับชั้นและวิธีการสอนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) พบว่า ระดับชั้นที่แตกต่างกันมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F=8.985$, $P=.003$) วิธีการสอนที่แตกต่างกันมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F=1.402$, $P=.238$) และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นและวิธีการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ($F=.491$, $P=.485$) ดังผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ระหว่างระดับชั้นและวิธีการสอน

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
Corrected Model	158.451 ^a	3	52.817	3.593	.015
Intercept	16099.051	1	16099.051	1095.207	.000
Grade	132.078	1	132.078	8.985	.003
Method	20.604	1	20.604	1.402	.238
Grade * Method	7.219	1	7.219	.491	.485
Error	2013.839	137	14.700		
Total	18960.929	141			
Corrected Total	2172.290	140			

ตอนที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนและระดับชั้นต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นนำเสนอค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยตัวแปร

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) ของกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.71 และ 2.40 ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 5 ส่วนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีปกติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 และ 2.32 ตามลำดับ ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B)

Grade	Teaching method	Mean	Std. Deviation	N
Grade4	Aesop and Cornell	1.71	1.05	31
	Normal	2.57	1.14	30
	Total	2.13	1.17	61
Grade5	Aesop and Cornell	2.40	1.57	40
	Normal	2.32	1.20	39
	Total	2.36	1.39	79
Total	Aesop and Cornell	2.10	1.40	71
	Normal	2.43	1.17	69
	Total	2.26	1.30	140

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับชั้นและวิธีการสอนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) พบว่า ระดับชั้นและวิธีการสอนที่แตกต่างกันมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F=1.039$, $P=.310$ และ $F=3.185$, $P=.077$) และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นและวิธีการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) ($F=4.620$, $P=.033$) ดังผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) ระหว่างระดับชั้นและวิธีการสอน

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
Corrected Model	13.137 ^a	3	4.379	2.681	.049
Intercept	696.393	1	696.393	426.432	.000
Grade	1.697	1	1.697	1.039	.310
Method	5.201	1	5.201	3.185	.077
Grade * Method	7.545	1	7.545	4.620	.033
Error	222.097	136	1.633		
Total	950.750	140			
Corrected Total	235.234	139			

ตอนที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้าน ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนและระดับชั้นต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นนำเสนอค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้านของกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 และ 3.45 จากคะแนนเต็ม 5 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีปกติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 และ 3.58 ตามลำดับ ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณธรรมรวม 4 ด้าน

Grade	Teaching method	Mean	Std. Deviation	N
Grade4	Aesop and Cornell	3.59	0.48	31
	Normal	3.49	0.43	29
	Total	3.54	0.46	60
Grade5	Aesop and Cornell	3.45	0.48	38
	Normal	3.58	0.45	39
	Total	3.52	0.47	77
Total	Aesop and Cornell	3.52	0.48	69
	Normal	3.54	0.44	68
	Total	3.53	0.46	137

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับชั้นและวิธีการสอนที่มีผลต่อค่าเฉลี่ยตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน พบว่า ระดับชั้นและวิธีการสอนที่แตกต่างกันมีผลต่อค่าเฉลี่ยตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F=.094$, $P=.759$ และ $F=.024$, $P=.876$) และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นและวิธีการสอนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน ($F=2.123$, $P=.147$) ดังผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้านระหว่างระดับชั้นและวิธีการสอน

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
Corrected Model	.497 ^a	3	.166	.780	.507
Intercept	1679.807	1	1679.807	7917.494	.000
Grade	.020	1	.020	.094	.759
Method	.005	1	.005	.024	.876
Grade * Method	.450	1	.450	2.123	.147
Error	28.218	133	.212		
Total	1735.702	137			
Corrected Total	28.714	136			

ตอนที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้จากการประเมินโดยครู ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนและระดับชั้นต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นนำเสนอค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้จากการประเมินโดยครู พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้จากการประเมินโดยครู ของกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 จากคะแนนเต็ม 4 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีปกติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และ 2.87 ตามลำดับ ดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนจากการประเมินโดยครู

Grade	Teaching method	Mean	Std. Deviation	N
Grade4	Aesop and Cornell	2.90	0.46	31
	Normal	3.72	0.35	30
	Total	3.30	0.58	61
Grade5	Aesop and Cornell	2.90	0.67	40
	Normal	2.87	0.47	40
	Total	2.88	0.57	80
Total	Aesop and Cornell	2.90	0.58	71
	Normal	3.23	0.60	70
	Total	3.07	0.61	141

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับชั้นและวิธีการสอนที่มีผลต่อค่าเฉลี่ยตัวแปรพฤติกรรมการเรียนจากการประเมินโดยครู พบว่า ระดับชั้นและวิธีการสอนที่แตกต่างกันมีผลต่อค่าเฉลี่ยตัวแปรพฤติกรรมการเรียนจากการประเมินโดยครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F=23.93$, $P=.000$ และ $F=20.43$, $P=.000$) และพบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นและวิธีการสอนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยตัวแปรพฤติกรรมการเรียนจากการประเมินโดยครู ($F=23.10$, $P=.000$) ดังผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางตัวแปรพฤติกรรมการเรียนจากการประเมินโดยครู ระหว่างระดับชั้นและวิธีการสอน

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	p
Corrected Model	16.204 ^a	3	5.40	20.52	.000
Intercept	1327.321	1	1327.32	5042.64	.000
Grade	6.298	1	6.30	23.93	.000
Method	5.378	1	5.38	20.43	.000
Grade * Method	6.082	1	6.08	23.10	.000
Error	36.061	137	0.26		
Total	1376.861	141			
Corrected Total	52.265	140			

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังที่ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A)

1.1 ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ของกลุ่มที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มทดลอง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ของกลุ่มที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มทดลอง ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 8.68 และ 9.71 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่ง ประกอบด้วยขั้น (1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อมและอยากรู้อยากเรียนเนื้อหาใหม่ (2) ขั้นนำเสนอ (Presentation) มีจุดประสงค์เพื่อให้ครูให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ให้นักเรียนเข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย ในขั้นนี้ครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้องและเป็นแบบอย่างที่ต้องการในการออกเสียง รูปแบบของภาษาจึงเน้นที่ความถูกต้องเป็นหลัก (3) ขั้นฝึก (Practice) มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอ โดยต้องการให้นักเรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (4) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลายเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดความสนุกสนาน (5) ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้ นักเรียนสามารถนำภาษาที่เรียนมาใช้ได้อย่างเป็นธรรมชาติ ในขณะที่แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบทดสอบแบบทดสอบรวม (Global test หรือ Integrative test) ซึ่ง Mason (1983) กล่าวว่า การทดสอบที่เหมาะสมควรเป็นแบบทดสอบรวม ซึ่งเป็นการรวมทักษะย่อยๆ เข้าไว้ด้วยกันเหมือนดังเช่น การสื่อสารในชีวิตประจำวันของมนุษย์

เมื่อศึกษาค่าเฉลี่ยจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) จำนวน 4 ครั้ง (ครั้งที่ 1, 4, 7, 10) พบว่าเส้นกราฟมีแนวโน้มเป็นเส้นโค้งพาราโบลาแบบหงาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานวิจัยที่ผู้วิจัยตั้งไว้ว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นแบบเส้นโค้งพาราโบลาแบบโค้งคว่ำ แม้ว่าแนวโน้มของเส้นกราฟจะไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย แต่คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) จากการวัดก่อนเรียนและหลังเรียนสูงขึ้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการใช้วิธีการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถพัฒนาความสามารถทางการเรียนของนักเรียนและ

ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพัฒนาขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ He, Gou and Chang (2015) ที่พบว่าการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถทางการเรียน จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

1.2 ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ของกลุ่มที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลอง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ของกลุ่มที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มทดลอง ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 11.92 และ 11.26 ตามลำดับ ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.67 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งถือว่าเป็นประถมศึกษาตอนปลาย มีเนื้อหาบทเรียน จำนวนวิชาที่เรียน จำนวนชั่วโมงเรียน และงานที่นักเรียนได้รับมอบหมายมากกว่าการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบกับการวัดผลหลังเรียนกระทำในเดือนกันยายน ซึ่งเป็นช่วงที่นักเรียนต้องเตรียมตัวสอบในหลายวิชา ตลอดจนสะสมงานที่ต้องส่งก่อนปิดภาคเรียน ด้วยเวลาอันจำกัดและภารกิจในการเรียนและการสอบของนักเรียนที่กระชั้นชิด อาจเป็นสาเหตุที่นักเรียนต้องจัดสรรเวลาเพื่อดำเนินการทุกอย่างให้เสร็จสิ้นก่อนการสอบ ด้วยสาเหตุเหล่านี้จึงอาจส่งผลต่อการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ในการวัดหลังเรียน

เมื่อศึกษาค่าเฉลี่ยจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) จำนวน 4 ครั้ง (ครั้งที่ 1, 4, 7, 10) พบว่าเส้นกราฟมีแนวโน้มเป็นเส้นโค้งพาราโบลาแบบหงาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ินิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นแบบเส้นโค้งพาราโบลาแบบโค้งคว่ำ จากผลการศึกษาตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ของกลุ่มที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองที่ผู้วิจัยอนุมานได้นักเรียนต้องการเวลาที่มีมากกว่านักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการเตรียมตัวก่อนการสอบ จึงอาจเป็นสาเหตุให้ค่าเฉลี่ยในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) จำนวน 4 ครั้ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้ ซึ่งตรงกับผลการศึกษาของ Moser (1998) ที่พบว่า เวลาที่นักเรียนใช้ในการศึกษาด้วยตนเองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 ตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน (ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความเมตตา กรุณา ความกตัญญู กตเวที) กลุ่มทดลอง

ค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้าน ของกลุ่มทดลองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ภายหลังการใช้นิทานอีสปและใช้บันทึกแบบคอร์เนลล์ ค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยคุณธรรมก่อนเรียน และหลังเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ในกลุ่มทดลองเท่ากับ 3.471, 3.717 และ 3.251, 3.657 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนิทานไปใช้พัฒนาคุณธรรมของผู้เรียน อาทิ สุกัญญา พวงเกตุ (2551) ที่ได้นำนิทานชาดกไปสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนประเมินตนเองด้านพฤติกรรมความเมตตา กรุณา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิศารัตน์ อิศระมนโรส (2552) ที่ได้นำกิจกรรมการเล่านิทานแบบไม่จบเรื่องมาใช้ในการศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 แล้วพบว่า หลังกิจกรรมนี้นักเรียนชั้นอนุบาล 3 กลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทน์ภัส อยู่ประยงค์ (2555) ได้นำนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษมาเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาได้ตระหนักในเรื่องคุณธรรม จริยธรรมจริง สามารถนำคุณธรรมไปใช้ได้จริง และสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาในต่างประเทศของ Brand (2001) ที่ใช้นิทานกริมส์กับนักเรียนเกรด 1, 2, 3 เพื่อศึกษาเรื่องการทำความเข้าใจเนื้อหาทางจริยธรรมในนิทาน โดยใช้การสัมภาษณ์ในการประเมินความเข้าใจเนื้อหาจริยธรรม ผลการศึกษาพบว่า เด็กสามารถบ่งชี้เนื้อหาทางจริยธรรมที่พบในนิทานได้

ในขณะที่ค่าเฉลี่ยคุณธรรมก่อนเรียนและหลังเรียนในกลุ่มควบคุมในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 เท่ากับ 3.353, 3.629 และ 3.511, 3.653 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณธรรมของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการวัดหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เท่ากับ 3.717 และ 3.629 ตามลำดับ แสดงว่าค่าเฉลี่ยคุณธรรมของกลุ่มทดลองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณธรรมของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในการวัดหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เท่ากับ 3.657 และ 3.653 แสดงว่าค่าเฉลี่ยคุณธรรมของกลุ่มทดลองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

เมื่อศึกษาผลจากการวัดค่าเฉลี่ยคุณธรรมของกลุ่มทดลองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 จำนวน 4 ครั้ง พบว่า ค่าเฉลี่ยตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน (ความซื่อสัตย์สุจริต

ความเสียสละ ความเมตตากรุณา ความกตัญญูกตเวที) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นเส้นโค้ง พาราโบลาแบบคว่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานวิจัยที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ซึ่งการพัฒนาคุณธรรมของ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้นิทานอีสปเป็นสื่อในการพัฒนาคุณธรรมสู่นักเรียนโดยตรง ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Schulze (1987) ที่พบว่าครูที่ใช้วิธีการสอนโดยตรงส่งผลให้นักเรียนมีคุณธรรมสูงกว่าการ อธิบายตามตัวแบบ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลตัวแปรคุณธรรมรวม 4 ด้าน คือ แบบวัดคุณธรรม แบบวัดนี้ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแบบวัดคุณธรรมในการสอนวิชา Learning behavior ของ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (2550) และแบบวัดคุณธรรมของศูนย์คุณธรรม มาใช้เป็นแบบวัด คุณธรรมสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากเป็นแบบวัดคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความเมตตากรุณา ความกตัญญูกตเวที อันเป็นคุณธรรมในด้านที่ตรงกับ การศึกษาในครั้งนี้ และผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อคำถามให้มีความเหมาะสมกับความรู้และ ประสบการณ์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบ คุณภาพของแบบวัดคุณธรรมโดยการหาค่าความเที่ยง เพื่อเป็นการยืนยันประสิทธิภาพของ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล แบบวัดคุณธรรมนี้เป็นแบบวัดที่นักเรียนเป็นผู้ประเมิน ตนเองรวมทั้งสิ้น 4 ครั้ง การประเมินในลักษณะนี้ส่งผลให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมและ รับผิดชอบในการเรียนรู้มากขึ้น จึงทำให้ผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับสมมติฐานวิจัย และการ ใช้นิทานอีสปเพื่อมุ่งปลูกฝังคุณธรรมนับได้ว่าประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับอภิชา แดง จำรูญ (2548) ที่พบว่า นิทานเป็นสื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาในการพัฒนาคุณธรรมได้มากที่สุด และการใช้บันทึกของคอร์เนลล์ในการบันทึก ระหว่างเรียนโดยใช้นิทานอีสปทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อเรื่องของนิทานอีสปได้ดี สอดคล้องกับการศึกษาของ Tsai and Wu (2010)

ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า การนำนิทานอีสปและการใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ สามารถพัฒนาคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ได้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ เป็นวิธีการบันทึกที่ไม่ซับซ้อน วิธีการเริ่มบันทึกทำโดยลากเส้น ดิ่งห่างจากริมกระดาษด้านซ้าย 2 นิ้ว จะเหลือที่ว่างด้านขวาของกระดาษ 4 นิ้ว ให้นักเรียน บันทึกเนื้อหาจากการเรียนนิทานอีสปในที่ว่างของกระดาษด้านขวา ส่วนช่องว่างด้านซ้ายให้ บันทึกเฉพาะคำสำคัญของเนื้อหาในนิทาน ส่วนล่างสุดของกระดาษมีไว้สำหรับให้นักเรียน เขียนสรุปเรื่อง ซึ่งในที่นี้อาจเป็นข้อคิดที่ได้รับจากนิทานอีสป การบันทึกในลักษณะนี้ ในช่อง ด้านขวา นักเรียนสามารถเพิ่มเติมเนื้อหาที่ยังไม่ครบถ้วนในภายหลังได้ และในช่องด้านซ้ายที่ นักเรียนเขียนคำสำคัญของเรื่องในนิทานอีสปไว้ จะช่วยให้นักเรียนสามารถระลึกเรื่องราว ของนิทานอีสปได้ และสามารถเล่าออกมาด้วยภาษาของตนเองได้ และนักเรียนสามารถ ทบทวนเนื้อหาได้โดยดูจากช่องด้านซ้ายของกระดาษบันทึกนั่นเอง

ตอนที่ 3 ตัวแปรพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยครู

ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่ประเมินโดยครูในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5

กลุ่มทดลอง ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่ประเมินโดยครูก่อนเรียนสูงกว่าหลังเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 3.258 และ 2.548 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 2.992 และ 2.80 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะเห็นได้ว่าผลต่างของค่าเฉลี่ยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 0.710 ผลต่างของค่าเฉลี่ยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 0.192 เมื่อพิจารณาแบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งแบ่งการประเมินออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความสนใจเรียน (2) ด้านการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (3) ด้านการตอบคำถาม สาเหตุที่ค่าเฉลี่ยก่อนเรียนสูงกว่าหลังเรียนอาจเป็นเพราะ ในการวัดหลังเรียนนักเรียนให้ความสำคัญต่อการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A), (B) และแบบวัดคุณธรรม อาจส่งผลให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน หรือการตอบคำถามไม่เด่นชัด และกลุ่มตัวอย่างทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 มีความคุ้นเคยกับการวัดผลตลอดระยะเวลาการศึกษานี้ซึ่งมีทั้งหมด 4 ครั้ง จึงอาจทำให้นักเรียนมีความรู้สึกเป็นอิสระและอาจส่งผลให้การแสดงพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนเป็นไปโดยไม่เคร่งครัดเท่าในครั้งแรกของการวัดผล และเมื่อศึกษาค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่ประเมินโดยครูในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 จำนวน 4 ครั้ง (ครั้งที่ 1, 4, 7, 10) พบว่าเส้นกราฟมีแนวโน้มเป็นเส้นโค้งพาราโบลาแบบหงาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานวิจัยที่ตั้งไว้

ตอนที่ 4 ตัวแปรวิธีการสอนและตัวแปรระดับชั้น

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 โดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ จากผลการศึกษาพบว่าตัวแปรวิธีสอนไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) และคุณธรรมรวม 4 ด้าน อาจเกิดจากผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและผู้วิจัยแม้ว่าจะเป็นผู้สอนคนละคนกัน แต่มีแนวทางในการสอนภาษาในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่แก่นักเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ด้วยเหตุนี้จึงอาจเป็นได้ว่าตัวแปรวิธีสอนไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (A) สำหรับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) นั้นหมายถึง คะแนนระดับความสามารถของนักเรียนในการอ่านนิทานอีสปภาษาอังกฤษ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง โดยในกลุ่มทดลองเรียนโดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ ส่วนในกลุ่มควบคุมเรียนโดยการสอนด้วยวิธีปกติ

จากผลการศึกษาพบว่าตัวแปรวิธีสอนไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) และคุณธรรมรวม 4 ด้าน อาจเกิดจากวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านอย่างเพียงพอจนสามารถอ่านและเข้าใจเรื่องราวในนิทานอีสป ภาษาอังกฤษได้ และสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) และแบบวัดคุณธรรมได้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายประถมได้สอดแทรกการสอนคุณธรรมเข้าไปในกิจกรรม การเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้อยู่แล้วทั้งจากอาจารย์ประจำวิชาและอาจารย์ ประจำชั้นในการสั่งสอนอบรมบ่มนิสัยให้นักเรียนมีคุณธรรมในใจซึ่งเป็นข้อจำกัดในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมได้เพราะเป็นการอบรมบ่มนิสัยประจำวันเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมี คุณลักษณะที่ดี แต่ตัวแปรวิธีสอนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนจากการ ประเมินโดยครู อธิบายได้ว่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและคุณธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 โดยใช้นิทานอีสปและใช้วิธีการบันทึกแบบคอร์ เนลล์ เป็นวิธีการสอนที่ให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนและได้ลงมือบันทึกตามวิธีการ บันทึกแบบคอร์เนลล์ ช่วยให้นักเรียนมีใจจดจ่อสนใจบทเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการ เรียนรู้และมีส่วนร่วมในการตอบคำถามจึงอาจทำให้ตัวแปรวิธีสอนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการ เรียนของนักเรียนจากการประเมินโดยครู

จากการศึกษาพบว่าตัวแปรระดับชั้นไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษ (B) และคุณธรรมรวม 4 ด้าน อาจเนื่องมาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษ (B) เป็นค่าเฉลี่ยคะแนนจากการอ่านนิทานอีสป ซึ่งเป็นบทอ่านที่มีเนื้อหาเป็น นิทานสอดแทรกคุณธรรมและเป็นนิทานที่เหมาะสมกับนักเรียนในวัยประถมศึกษาอยู่แล้ว กลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 จึงมีความสนใจที่จะอ่านเนื้อหา ในนิทานเพื่อให้เข้าใจเรื่องราวและยังได้รับคติสอนใจที่สอดแทรกไว้ในนิทานอีกด้วย อาจเป็น สาเหตุให้ตัวแปรระดับชั้นไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (B) เช่นเดียวกันกับตัวแปรคุณธรรมที่มาจากค่าเฉลี่ยคะแนนคุณธรรมรวม 4 ด้านจากแบบวัด คุณธรรมซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบวัดคุณธรรมในการสอนวิชา Learning behavior ของ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (2550) และแบบวัดคุณธรรมของศูนย์คุณธรรม มาพัฒนาขึ้นเป็นแบบ วัดคุณธรรมสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากเป็นแบบวัดคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความเมตตากรุณา ความกตัญญูกตเวที ที่เหมาะสมสำหรับเยาวชนและวัยรุ่นน แบบวัดคุณธรรมที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จึงเป็นแบบวัดคุณธรรมที่สามารถนำไปใช้ได้ทั่วไป โดยไม่ต้องแบ่งแยกระดับของผู้ทำแบบทดสอบ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การศึกษาคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ซึ่งจัดว่าเป็นเยาวชน ค่าเฉลี่ย คะแนนคุณธรรมรวม 4 ด้าน ดังกล่าวจึงเป็นพฤติกรรมความมีคุณธรรมของนักเรียนที่สะท้อน มาจากการที่นักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องในนิทานอีสปและได้นำคุณธรรมที่สอดแทรกอยู่ใน

นิทานมาใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน จึงอาจกล่าวได้ว่าตัวแปรระดับชั้นไม่มีอิทธิพลต่อคุณธรรมของนักเรียน

อภิปรายคุณค่าและประโยชน์ในการใช้นิทานอีสปและการใช้แบบบันทึกคอร์เนลล์

1. นิทานอีสปเป็นบทอ่านที่สามารถเป็นเครื่องมือส่งเสริมคุณธรรมของผู้เรียนได้ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้านของกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งค่าเฉลี่ยคุณธรรมรวม 4 ด้าน ดังกล่าวเป็นพฤติกรรมความมีคุณธรรมของนักเรียนที่สะท้อนมาจากการที่นักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องในนิทานอีสปและได้นำคุณธรรมที่สอดแทรกอยู่ในนิทานมาใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน ผู้วิจัยจึงมั่นใจว่าหากครูและผู้ปกครองต้องการพัฒนาคุณธรรมในด้านความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญู ความเสียสละ และความเมตตา กรุณา การเลือกใช้นิทานอีสปเป็นบทอ่านจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะพานักเรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้
2. วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ เป็นการบันทึกสาระสามส่วน ช่องขวามือนิทานทุกอย่าง ช่องซ้ายบันทึกคำสำคัญ และช่องล่างสรุปเป็นคำพูดของตนเอง ด้วยวิธีเหล่านี้เป็นการฝึกให้นักเรียนได้เรียบเรียงความคิด นักเรียนต้องใช้สมาธิในการคิดแล้วเขียนเท่ากับเป็นการฝึกสมองของนักเรียนเอง ผลจากการกระทำแบบนี้อย่างต่อเนื่องและยาวนาน จะทำให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนสูงขึ้นอย่างน่าประหลาดใจ นอกจากนี้การบันทึกแบบคอร์เนลล์ยังช่วยพัฒนาสมาธิ การเรียบเรียงความคิด ทักษะการเขียน ทักษะการจับใจความ ทักษะการสรุปความ (Pauk, 1984) ผู้วิจัยจึงมั่นใจว่า การนำวิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์มาฝึกกับนักเรียนระดับประถมศึกษาเป็นประโยชน์ต่อการเรียนและหากนักเรียนประถมศึกษาได้ฝึกฝนจนเชี่ยวชาญยิ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการเรียนในระดับสูงต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- คำตัน วิชัยคำจร กิทธิณส์. (2555). *กลยุทธ์การบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อส่งเสริมคุณธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นිරุช เหลือลัมย์. (2552). *การวิจัยและพัฒนาารูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิศาตร์ตัน อิศระมโนรส. (2552). *ผลของการใช้กิจกรรมการเล่านิทานแบบไม่จบเรื่องที่มีต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของเด็กวัยอนุบาล*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทน์ภัส อยู่ประยงค์. (2555). *การใช้นิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*. รายงานการวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พิชญ์ ขำมา. (2543). *ผลของการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ของเด็กวัยอนุบาลโดยใช้การอภิปรายเพื่อแก้สถานการณ์ที่มีข้อขัดแย้งทางจริยธรรมในนิทานที่มีทางสองแพร่ง*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา. (2542). *ประมวลพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ผลิตเอกสารและเผยแพร่ สำนักพัฒนาการประชาสัมพันธ์.
- มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. (2550). *แบบวัดคุณธรรมจริยธรรม*. Retrieved from <http://elearning.bu.ac.th/course/lb105/activities/evaluation.htm>
- มานิตา ลีโทขวลิต. (2544). *การวิเคราะห์นิทานชาดกที่ส่งเสริมสันติธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรารณณ์ เตชะสุวรรณ. (2554). *การพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาคุณธรรมสำหรับนักเรียนนายร้อยตำรวจ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา พวงเกตุ. (2551). *ผลของการจัดการเรียนการสอนด้วยวีดิทัศน์โดยใช้นิทานชาดก ที่มีต่อคุณลักษณะความมีเมตตากรุณาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*

- โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา หลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดารัตน์ พลแพงพา. (2544). ผลของการสอนนิทานชาดกเรื่องพระมหาชนกโดยใช้การสอนแบบโครงการที่มีต่อความเพียรของเด็กวัยอนุบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- อภิญา อินทรรัตน์. (2554). การวิจัยและพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างความสามารถในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล : การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์เรื่องเล่าจากประสบการณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Belmont-Redwood Shores School District. (2006). Retrieved from <http://www.clt.cornell.edu/>
- Brand, K. (2001). *The use of Grimm's fairy tales to understand the moral content in fairy tales*. Retrieved from <http://db.igroupnet.com/dao/search.nsp>
- He, T., Gou, W. J., and Chang, S. M. (2015). Parental involvement and elementary school student's goal, maladaptive behaviors and achievement in learning English as a foreign language. *Learning and Individual Differences*.39,205-210.
- Leaf, M. (1979). *Aesop's fables*. Connecticut: the Easton Press.
- Madson, H. (1983). *Teaching in testing*. New York: Oxford University Press.
- Moser, G. P., and Morrison, T. G. (1998). Increasing students' achievement and interest in reading. *Reading Horizons* 38(4) (March/April), 233-245.
- Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. New York: Newbury House Publishers.
- Pauk, W. (1984). *How to study in college*. Houghton: Mifflin Company.
- Reynold, S.J., Dang, C.T., Yam, K.C., and Leavitt. K. (2014). The role of moral knowledge in everyday immorality: What does it matter if I know what

- is right. *Organizational Behavior and Human Decision Process*. 123 (2), 124-137.
- Schulze, C. B. (1987). *The Effect of different Method of Modeling and Instruction on Honesty Behavior in Kindergarten and Second Grade Children*. Dissertation Abstract International. 48(July), 43-A.
- Spires, H. A., and Stone, P.D. (1989). The directed note taking activity, A self-questioning approach. *Journal of Reading*. 33,36-39.
- Tsai, T., and Wu, Y. (2010). Effects of Note-Taking Instruction and Note-Taking Languages on College EFL Students' Listening Comprehension. *New Horizons in Education*. 58, 120-132.
- Zhiyenbayeva, R. B., Abdrakhmanova, A. E., Abdrakhmanov, O. B., Tapalova, Kassenova, S., and Uaidullakzy, E. (2014).
- Experimental Study of Students' spiritual-moral Development. *Precedia Social and Behavioral Sciences*. 131, 465-469.

ผู้สสพรรณ ถนอมพงษ์ชาติ จบการศึกษาด้านประถมศึกษา และด้านหลักสูตรและการสอน จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นอาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม มีความสนใจงานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา